

Fricz Tamás - Alföldi, a Róbert

2013 augusztus 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Már talán fölösleges is leírnom – hiszen még a balliberális oldal kritikusai is megtették, néhány nagyon hűséges „hív?” kivételével –, hogy az Alföldi Róbert által rendezett István, a király katasztrofális, botrányosan rossz produkció, amelynek augusztus 30-áig, a budapesti bemutatóig – ha lesz – illene megváltoztatni a címét Alföldi, a Róbert-re.

Annál is inkább, mert ez a darab nem más, mint a rendező ide nem illő, velejéig elcseszett kísérletezése és szubjektív felindulása, mellyel kristálytisztán bizonyította, hogy alkalmatlan az István, a király méltó megrendezésére. Nem is kívánok belemenni a szegedi Dóm téri előadás részleteibe, hiszen nem vagyok színikritikus, ám mivel az István, a király velejéig közéleti és politikai mű, van néhány tanulsága a botrányoknak. Először is, Alföldi most hiába gondolja azt – sokak szerint „röhög a markába” –, hogy vihart kavarázó rendezése után mindenki róla beszél, magasztalják vagy átkozzák, de mégiscsak az ő rendezéséről beszél egy ország. Ezzel pedig látszólag elérte a célját: ismét ő van a középpontban.

Csak hogy rossz hírem van: ezzel a rendezéssel ő nem bekerült, hanem kikerült a középpontból, mert méltatlanul viselkedett egy művel, nem értette meg a lényegét, jelentőségét. Nem értette meg, hogy az immáron harmincéves István, a király már régen bekerült a klasszikus, nagy nemzeti drámák sorába, mint többek között a Bánk bán vagy Az ember tragédiája. Nem értette meg, hogy nem egy „posztmodern” „anyaggal” áll szemben, amely az underground színházi rendezések elképzelései szerint bármilyen irányba elvihető vagy akár el is torzítható.

Ugyanis kérdezem én: elképzelhető-e egy olyan, 21. századi Bánk bán-rendezés, amelyben mondjuk Bánk a saját népe ellen fordul, Tiborcot megvetően kezeli, nem lép fel az országrontókkal szemben stb., mert az „új értelmezés” szerint ő is része valami súlyos, országot rontó mótelynek? Vagy elképzelhető-e egy olyan Ember tragédiája-darab, amelyben teszem azt Ádám egy egoista pária, Éva egy ócska kurtizán, de ezen túl,

konceptiózusán, az Úr és Lucifer tulajdonképpen egy gyékényen árul, egyik sem jobb a másiknál, mindketten részei egyfajta hatalmi mánornak – vagyis Jó és Rossz között immáron nincs semmilyen különbség? Ugye, milyen „posztmodern” lenne ez a „konceptió”? Nem, nem lenne posztmodern. Egyszer?en csak ostobán, bután értékromboló. És ne merje itt azt mondani Alföldi vagy az ? ájult hívei (direkt nem mondom neveteket, nem kívánok bántani senkit), hogy ezek a „dumák” régimódi, vaskalapos, nacionalista, konzervatív, el?ítéletes, fasiszta emberek jajongásai.

Minden országnak léteznek klasszikus, nemzeti összetartás-tudatot megalapozó m?vei, amelyeket az önmagát a nemzetközösség részének tekint? m?vészek, rendez?k tiszteletben tartanak és nem forgatnak ki a sarkaikból, mint tette azt a fenti szempontokra totálisan érzéketlen Alföldi.

Egyszóval, Alföldi azért nem röhöghet most a markába, mert a király – gyengébbek kedvéért: nem István, hanem Alföldi – meztelen lett. ? nem polgárpukkasztó, izgalmas, további vitákat kiváltó, elgondolkodtató és vitákra ingerl?, végs? értelmében tehát hasznos m?vet hozott létre, hanem egy lehervasztó, érdektelen, közhelyes semmit, amit? az embernek még az élett?i is elmegy a kedve. Sokan láttak egy borzalmat, aminek nem kellett volna létrejönnie. Ennyi történt, semmi más. Nincs mit továbbgondolni, csak sajnálni lehet az elfecsérelt id?t, a teret, a néz?ket, és nem utolsó sorban a darabban szerepet vállaló, magukat éget? színészeket és énekeseket (tisztelet a kivételnek).

Szívesen mondanám: a szegedi el?adások befejez?dtek, felejtjük gyorsan el Alföldi Róbert: Alföldi, a Róbert cím? megalomániáját, amihez senkinek semmi köze, csak neki magának, de neki nagyon. Ám szerencsétlenségünkre még itt áll el?ttünk egy augusztus 30-i „bemutató” a budapesti Arénában is. De hát túlélte már ez az ország nagyobb viharokat is...

Egyébként még annyit: már régen mindenkinek tudnia lehetett, hogy Alföldi Róbertnek nincs különösebben er?s közéleti és politikai érzéke, megfontoltsága, ? egy érzelmi ember, aki szubjektív döntéseket hoz, s például tehetséges a kísérletez?, underground színházi rendezések terén. (Ezért is volt megdöbben?, hogy ? kapta a klasszikus m? rendezési jogát.) Emlékezzünk: nemrég történt, hogy mint a Nemzeti Színház igazgatója, Erdély Romániához csatolását „színházában” együtt akarta ünnepelni a Romániából tervezett meghívottakkal. A közfelháborodás miatt végül lemondott „trouville”-áról, ám nem érzékelte, hogy tervével rengeteg magyar ember érzékenységét sérti, s egyben a Kovács László-i, Medgyessy Péter-i globalista „magaslatokra” jut el, ahol már nincs nemzet, csak kölcsönös szeretet... De hiszen most is megmondta: unja a politikát! Vagy hogy finom legyek, talán inkább nem mindig érti meg a politikát minden elemében.

Az viszont biztos – megint finom vagyok –, hogy a szegedi bemutató után ?t tényleg egyre többen „unják”.

Fricz Tamás - mno.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
